

dictis abnuens pater, cuiusdam nauclero amico in mari mergendam dedit. Illa in nauim deducta, cum esset iuxta Partheniū montem, urgentibus partus doloribus in proximā syluam tanquā ad rem necessariā descendit, ibi cum pepe-
 risset, infante inter uirgulta abscondito, ad nauiculā rediit. Cumq; ad Endaplium Arcadię portum peruenisset, salutem est præter spem cõsecuta. Nauicularius enim illam mergere iuxta patris præceptum noluit, sed dono dedit quibusdā ex Caria in Aliam profecturis: qui Augen secū uehentes, regi Mysiæ Teuthranti tradidere. Infantem in Partheniā a matre relictum, pastores quidam Corythi regis cum reperissent a cerua exhibito ubere nutriti, infantem ad regē detulerunt: quem Corythus ut filiū educans, Telepho, eo quod fuerit a cerua nutritus, nomen dedit. Hic uir factus matrem inuestigans uenit in Delphos: respõsõq; accepto ut in Mysiam nauigaret ad Teuthrantem regem, inuenta matre, cognitoq; cuius esset filius, magno in honore habitus est. Teuthrans liberis masculis orbatu, Argiopen natam Telepho despondit, instituitq; successorem regni. Hercules cum in Pheneo quinquennio fuisset, filiorū Lycymni, Iphicliq; fratris interitū agrē ferens, sponte ex Arcadia ac Peloponneso abiit. Cum plures eum Arcades sequerentur, in Calydoniam secessit. Non proles ei legitima, non uxor erat. Desponsauit ergo Deianiram Oenei filiam, Meleagro, de quo haud ab re erit paucis scribere, iam defuncto. Oeneus in magna frumenti copia, quā ceteris dijs, sola Diana neglecta, sacrificasset, irata dea Calydoniū aprū ingenti magnitudine celebrem, ad uastandā latē patriā propinquā immisit. Ad hunc delendū Meleager ætate uiribusq; integer, pluribus assumptis secū socijs, aprum iaculatus, occisæ bestię præmiū (id erat animantis pellis) omnium cõsensu tulit. Cum in uenatione Atalanta Schœneï affuisset filia, eius amore captus, pellem ueluti laudē occisę se-
 ræ sibi cõcessit. Quod factū qui unā uenati fuerant Thestij filij agrē ferētes, ad genā eis fœminā præferri, improbatō Meleagri factō, Atalantę per insidias, cum in Arcadiam rediret, pellem abstulere. Meleager tum amore motus, tum incensus ignominia, Atalantę auxiliū ferens, primū raptores, ut uirtutis ab se datū mulieri præmiū restituerent, hortatus est: eius uerbis contēptis omnes (ij erāt Altheę fratres) necauit. Illa suorū cæde mœsta, Meleagri ex-
 crata est, ab dijs immortalibus, qui eius uotū exaudierunt, filio mortē impre-
 cata. Fabulantur quidā, Meleagri ortu Parcas noctu in somnis Altheę dixisse, tunc uitæ Meleagri filij finē fore, cum id lignū (is torris extinctus erat) cõbureretur. Orto puero, existimans in eius ligni custodia filij salutē contineri, diligenter custoditū seruauit. Postmodū fratrum morte iritatum, torre cõbusto, serunt causam interitus filij extitisse. Cuius facti postea poenitēs, laqueo uitā finiuit. Dum hæc agerētur, Hippotus in Oleno iratus filię Peribię se ex Marte grauidam asserēti, ad Oeneum in Aetoliā misit, iubens ut eam quam primū perimeret. At ille cum recens uxor filiusq; decessisset, contempto patris mandato, illam uxorem cepit. Ex qua filius ortus est Tydeus. Sed de his hæctenus. Hercules in Calydoniorū gratiam fluiuium Acheolum in aliū cursum diuertens, plurimos agros ex aquæ irrigatione fertiles præstitit. Cuius rei & poetæ quidam meminere, scribentes cum Acheolo Hercules sub tauri specie certasse: qui cum in congressu tauri alterum cornu frengisset, Aetolis illud, quod Amaltheę cornu uocant, dono dedit, fructuum omnium, uuarū, malorū, aliorumq; eiusmodi pomorum copia repletum. Pingunt poetæ, Acheoloi cornu, fossam a fluiuiō ductam: pomis uerō & malis punicis ac racemis monstrari regionis fertilitatē, quam fluiuij humor præstet, & agros reddat feraciores. Amaltheę cornu durū esse aiunt: qua ex re operis eius labor notatur. Hercules præsidia Calydonijs ferens, Thestrotis illato bello, & Epiram urbem uicē cepit, & Phileum Thestrotorum regem interfecit. filiam uerō eius, ex qua genitus est ei Telepolemus, captiuam cognouit triennio post